

UK FTCh Speckle of Ardoon

Når vi snakker avl af Working Cocker Spaniels (FT Cockere) er der en helt speciel tæve, som regnes for stammor til alle de fremragende Cockere vi kender i dag. Tævens navn er FTCh Speckle of Ardoon.

Patricia Fellows har i det engelske Gundog Journal portrætteret netop Speckle og undertegnede (red.) har oversat artiklen om legenden over dem alle, samtidig har jeg krydret historien lidt med udsagn om Speckle, som Keith Erlandson - Speckles træner og senere ejer - selv har beskrevet i en af sine 2 udgivne bøger og som ikke er at læse i Patricia Fellows artikel.

Når vi taler om helt specielle hunde, som har vist helt ekstraordinære egenskaber, så er det meget tit, at der bag disse enestående hunde gemmer sig en ligeså special historie, og det gælder så sandelig også historien bag super Cocker tæven over dem alle UK FTCh Speckle of Ardoon.

Vi skal noget tilbage i Cocker historien, og når vi skal portrættere Speckle of Ardoon taler vi helt tilbage i 1960'erne - helt nøjagtigt i 1969. Her i 1969 ejede Nordireren, Will Sloan, en Cockertæve af rent Engelsk Working (FT Cocker) blod. Hendes navn Colleen of Elan. På daværende tidspunkt, var Elan kennelen i England en af de absolut førende, og Colleen var da også efter 2 engeske FTCh.

På dette tidspunkt var Working Cockerne meget lidt udbredt i Nordirland, ja det var spørgsmålet om ikke Will Sloans tæve, var en af de eneste. Colleen var samtidig en lille spinkel og spids tæve, der af flere blev betegnet som ubetydelig, men Will ønskede at lave et kuld hvalpe på Colleen, og hans første planer var da også at rejse til England for at få hende parret med en Cocker af rent Working blod. Imidlertid skete der det meget uheldige, at der udbrød mund og klovsyge i Nordirland, og det betød, at Will ikke måtte rejse ud af Nordirland, for at få Colleen parret. Will Sloan fortalte derfor

alle, at der i den nærliggende by, var en Cocker af rent showblod (udstillingsblod). Hanhundens navn var Tireragh Silver Starlight og han var på daværende tidspunkt 6 år gammel og ejede ikke blot en dråbe working blod i sig. Will påstod herefter, at denne hanhund blev far til Colleens hvalpe. Selv om det aldrig er blevet bevist, så er alle, incl. Speckles senere træner og ejer, Keith Erlandson 100% sikker på, at faderen til kullet, i stedet var en Springer han af rent Working blod, som også boede i området, men om alt er blev Speckle stambogsført som Cocker Spaniel med 2 Cockere som forældre. Der kom kun 2 hvalpe i kullet som blev født den 1. juni 1969. En hanhund som hed Wilgo og så den liver roan tæve som blev stambogsført Speckle of Ardoon.

Historien kunne have sluttet her, hvis det ikke var for Will Sloan, for i starten af 1970, ringede han til sin gode ven Keith Erlandson i Wales, for at fortælle Keith, at han var helt overbevist om, at han i unge Speckle havde en Cocker med helt ekstraordinære evner, og Will ville sende Speckle til Keith, for hun kunne blive trænet og ført frem. Keith var fra starten meget skeptisk, for han havde aldrig før hørt om, en Cocker af halvt udstillingsblod, som duede til noget rent arbejdsmæssigt. Keith var dog professionel hundemand, som bl.a. levede af at

træne hunde, så på den baggrund accepterede han, at Will Sloan sendte den unge tæve Speckle, til det nordlige Wales.

Straks da Keith fik Speckle over, kunne han se, at Will havde talt sandt, idet hun var i besiddelse af nogle helt specielle topegenskaber, der virkelig overbevidste Keith om at han her havde at gøre med et helt specielt dyr. Keith betegnede Speckle som frygtløs med et fantastisk og meget hårdtgående søg og topegenskaber hvad apportering angår. I 1971 debuterede Speckle på markprøver og hun var fremragende allerede i hendes første sæson, hvor hun foruden, at kvalificere sig til vinderklassen, vandt hele 4 vinderklasse markprøver, og hun blev FTCh kun 17 måneder gammel.

Det mest fantastiske var måske, at der på dette tidspunkt kun var skudt 18 stk. vildt over hende. Måske lidt skuffende, fik Speckle samme år kun et "bestået" på Engelsk Cocker Championship.

De efterfølgende år 1972, 1973 og 1974 satte hun nogle rekorder, som den dag i dag aldrig er blevet overgået hverken af andre Springere eller Cockere. Hun vandt nemlig alle 3 år i træk, The English Cocker Spaniel Championship, og alle 3 år, var hun så suveræn, at hun vandt uden

run-off var nødvendigt. Da Speckle kun var 4,5 år gammel havde hun vundet ialt 9 vinderklasser + 3 Championships og sandelig om hun ikke også vandt den meget store Game Fair Working Test, som hvert år afholdes i England. Her slog hun også samtlige Springere.

Speckle var kendt som værende meget smart og utrolig hårdtgående og hun ville arbejde frygtløst selv i de hårdeste terræner. Da hun vandt det første Championship var hun stadig ejet af Will Sloan, men som en stor gestus til Keith Erlandson, overførte Will hende til Keith og herfra var hun ejet af Keith og stod som avlstæve på kennel Gwibernant.

Keith har i øvrigt både fortalt undertegnede, men også beskrevet det i en af sine bøger. Speckle blev af mange anset som lidt af et vidunder, der simpelthen ikke kunne lave noget galt, men Keith erkender, at han havde et alvorligt problem med hende, som han aldrig fik løst. Hvis Speckle fik en apportering over vand, f.eks. over på en ø eller på den anden side af et bredt vandløb, så gjorde hun hver gang det, at hun begravede dummyen eller fuglen som lå på den anden side, dette til trods for Keith stod hjælpeløst på den anden side og råbte og skreg. Keith prøvede endda at sejle en kammerat over på en ø, hvor han gemte sig, for at forskrække Speckle, når hun var ved at begrave dummyen, men den havde Speckle gennemskuet, for som den eneste gang, lod Speckle være med at begrave dummyen, men svømmede blot tilbage til Keith med den, som om hun altid gjorde sådan. Der var ikke noget at sige til, at Keith også betegnede Speckle som værende yderst intelligent.

På dette tidspunkt, sidst i 1960'erne - først i 1970'erne, var Cockerne virkelig nede i en bølgedal, og man var simpelthen ved at miste racen som jagthund, fordi ingen jægere gad købe en Cocker, når den alligevel ikke gad at gå på jagt. Speckle blev, efter sin 3 dobbelte championshipsejre af mange anset som værende den hund, som skulle redde racen som jagthund. Stor var skuffelsen derfor, da man opdagede, at Speckles børn slet ikke havde samme kvalitet som hende selv, ja hun viste sig at være en direkte skuffelse i avlen, og man havde derfor næsten opgivet hende, som værende tæven der kunne sikre Cockernes fremtid som jagthunde.

Der skulle derfor opstå endnu nogle tilfældigheder før man blev klar over Speckles avlspotentiale.

Keith var på dette tidspunkt rent økonomisk i problemer, idet han som professionel hundemand havde kone og 3 børn at skulle forsørge, og det kneb gevaldigt med hvalpesalget, især Cockernes popularitet var helt i bund. Keith blev derfor fyr og flamme da en påstået rig Amerikaner henvendte sig til ham, og med store armbevægelser fortalte, at han, i England havde observeret Cockernes kvaliteter som fuglehund, og det var derfor hans plan at introducere Cockerne på det amerikanske marked, hvor især jagten på en amerikansk grouse, var

Et legendarisk foto af Keith Erlandson, hvor han står ved sin bopæl i det nordlige Wales. Billedet må være taget engang i 1970'erne, for Cockeren som sidder foran ham, er den sagnomspundne 3 dobbelte Cocker Championshipvinder, FTCh Speckle of Ardoon.

utrolig populær.

Det var derfor amerikanerens plan de næste 5 år, at købe 1 dusin hvalpe hvert år, som han så ville sælge videre i USA. Aftalen mellem Keith og amerikaneren blev derfor, at Keith hvert år de næste 5 år, skulle levere 12 hvalpe. Keith var helt fyr og flamme, for denne mundtlige aftale, betød, at hans økonomi var reddet foreløbigt.

Keith havde på daværende tidspunkt (1978) 2 tæver stående efter Speckle, og han parrede straks disse 2 tæver. Disse tæver var ellers aldrig blevet parret, fordi det nærmest var umuligt at sælge Cockerhvalpe til jægerne, men det betød jo ikke noget, fordi Keith var overbevist om, at han på forhånd, havde solgt hvalpene til amerikaneren.

Hvalpene blev født - 2 kuld ialt 11 stk. hvalpe, og en stolt Keith Erlandson kontaktede derfor amerikaneren på de kontaktoplysninger han havde fået. Skuffelsen var enorm, for ingen kendte noget til 11 Cockerhvalpe, da Keith kom igennem til de påståede kontaktoplysninger, og Keith måtte meget ærgerligt erkende, at

han var blevet snydt.

Keith havde nu et alvorligt problem, for han stod nu med 11 nærmest usælgelige hvalpe, som hvis de ikke blev afsat, ville æde ham ud af huset.

Keith gjorde derfor et nærmest desperat forsøg for at få afsat hvalpene, og han tilbød dem næsten gratis til alt og alle han kendte, og bad samtidig sine bekendte om at sige det videre. På denne måde lykkedes det faktisk Keith at få afsat alle 11 hvalpe.

Blandt køberne til 2 af hvalpene, var 2 brødre, som kom op fra det sydlige Wales. Brødrenes navne var Alan og Cyril Gwynne. Alan købte tæven Gwibernant Sly og Cyril fik den sorte tæve Gwibernant Snake.

De næste 2 år hørte Keith intet om og fra hvalpene, og hverdagen gik videre på kennel Gwibernant.

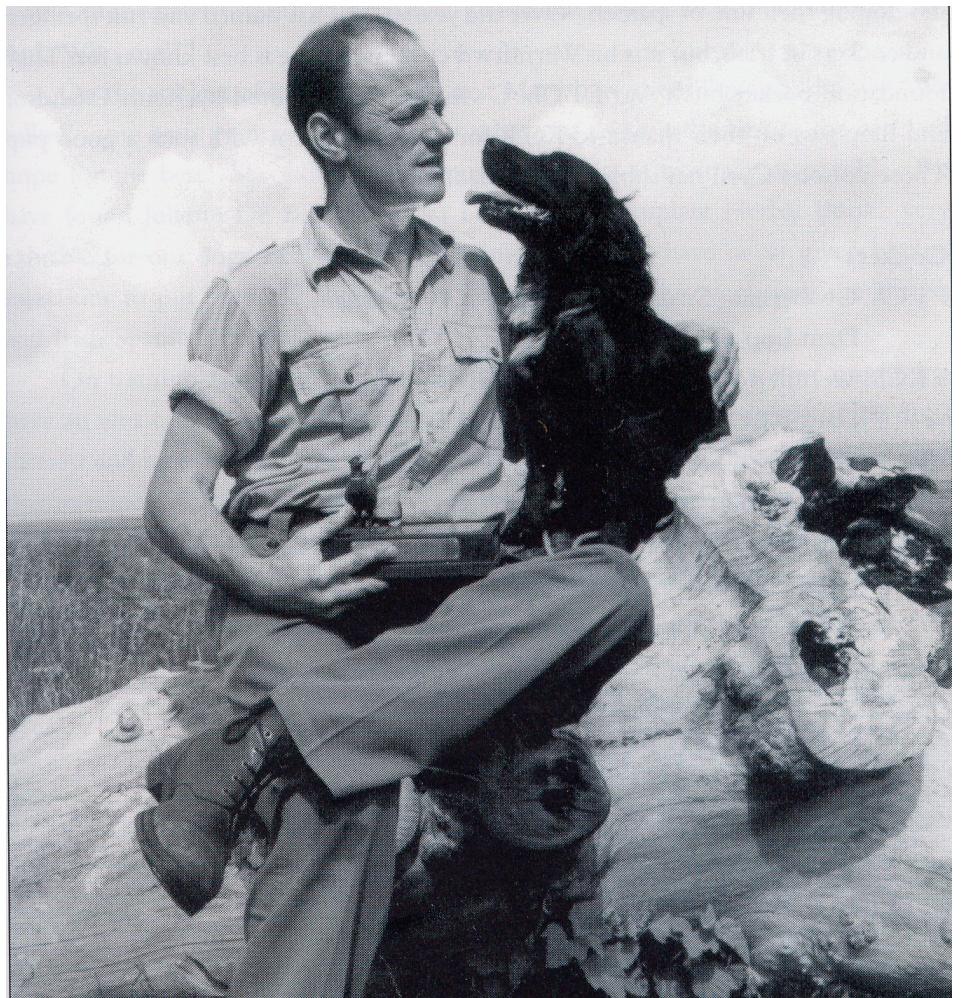
I 1980 blev Keith inviteret til at dømme en 2-dages Cocker prøve, hvor man afholdte en Cocker novice prøve (åben kl.) på 1. dag og en vinderklasse på 2. dagen. Prøverne blev afholdt

på godset Powy i Wales.

Da Keith mødte op på 1. dagen, opdagede han til sin overraskelse, at der blandt deltagerne var tæven Gwibernant Snake ført af Cyril Gwynne. Keith talte kort med Cyril inden prøven gik igang, og Cyril fortalte Keith, at dette var første gang at både Cyril og Snake skulle deltage på en markprøve. Keith gjorde sig selvfølgelig sine tanker om dette begynderpar, og han var derfor glad for, da parret skulle op til ham i deres 1. slip, at den foregående hund havde haft flush, sådan at der i det mindste var lidt fært arbejde med for debutanten Snake.

Da Snake startede sit søg, viste det dog straks, at Keith slet ikke havde behøvet at være nervøs på Snakes vegne, for hun arbejder fantastisk og nærmest smadrede terrænet. Ja Keith følte, at han skulle helt tilbage til sin egen Speckle of Ardoon (mormor til Snake) for at have set noget tilsvarende. Snake havde flere flush i sit 1. slip under Keith, men manglede apportering, da skytterne desværre skød forbi. Snake kom dog ind senere i prøven, for at se om hun kunne bringe en fugl, som den hund der var oppe til afprøvning ikke kunne finde. Her viste Snake arbejde og dirigerbarhed som en rutineret markprøvehund, og Snake og Cyril vandt senere prøven, med meget stor margin ned til de efterfølgende hunde.

Dagen efter deltog Cyril og Snake også på vinderklassen og her blev parret 2. vinder. Resten er historie, Snake og Cyril fik begge en fantastisk markprøvekarriere, hvor hun selvfølgelig blev FT champion. Snake blev samtidig stammor til Cyrils legendariske og verdensberømte Wernffrwd kennel, og Snake nåede at blive mor til hele 7 FTCh. Hendes hvalpe blev ligeledes stamhunde på nogle af de mest berømte kenneler vi kender i dag og spørgsmålet er om ikke Gwibernant Snake, som enkelthund var den som reddede Cockerne fra at uddø

FTCh Gwibernant Snake, barnebarn til Speckle of Ardoon med hendes ejer/fører Cyril Gwynne.

som jagthunde - eller var det blot Speckle of Ardoon, hvis kvaliteter først blev avlet videre i anden generation.

Det er en fantastisk historie der viser, at tilfældigheder kan få enorm betydning senere, selvom man slet ikke opfatter betydningen, når det sker.

Et historisk billede, til venstre Keith Erlandson med FTCh Speckle of Ardoon og til højre Cyril Gwynne med barnebarnet til Speckle, FTCh Gwibernant Snake.